

Stichting "Ruimte voor Chaltsch"

Waarom wij wel en zij niet.

Hoop en Vriendschap.

BIJPRATEN JANUARI 2024

Lieve mensen,

Hoewel wij al weer ruim een maand terug zijn van onze laatste reis naar Belarus hebben zowel wij als de medewerkers van onze projecten niet stil gezeten. Daarom even deze update.

In het reisverslag van december j.l. hebben we verteld dat deelnemers, hier Artjom, van de dagbesteding bij de sociale dienst handdoeken naaien van materiaal dat onze stichting heeft gekocht. Vorige week was het zover dat de eerste konden worden overhandigd aan het internaat in Chaltsch die hierom zitten te springen. Er volgen meer.

De familie Morozow, (vader, moeder en dochter,) heeft de stichting om hulp gevraagd. Zowel de man als de vrouw zijn geboren met een handicap. Zij is rolstoel gebonden. Hij heeft een beperking aan zijn rechter arm. Ze wonen 3 hoog. Er is geen lift. Wanneer zij naar buiten willen moet vader eerst de rolstoel 45 treden naar beneden brengen. Zijn vrouw draagt hij daarna naar beneden. Bij terugkomst doet hij dat omgekeerd. Een zware klus. Een oplossing zou een rupslift zijn. Bijzonder kostbaar apparaat waarvoor zij zelf de financiën niet hebben. Hemel en aarde heeft hij verzet om hulp te krijgen. De overheid wilde maximaal de helft betalen. Bedrijven die hij benaderd heeft hebben ook een bijdragen geleverd en nog was het niet genoeg. Onze stichting heeft garant gestaan voor de rest waarop de bestelling snel gedaan kon worden. Inmiddels is deze rupslift afgeleverd en wordt gebruikt. De familie wil iedereen bedanken die het leven voor hen nu iets aangenamer hebben gemaakt. Rondom de kerstdagen 2023 was huize Staal weer het postsorteercentrum van de jaarlijkse kerstkaartenactie. Deze is dermate goed verlopen dat we daar nu nog eens, naast de 9 tijdens ons bezoek in december, 7 extra fietsen hebben kunnen kopen voor de medewerkers van de sociale dienst in de dorpen. De tijd die zij nu verdienen door niet meer te hoeven open kunnen ze besteden aan de thuiszorg. De strenge winter is de oorzaak dat ze nog niet konden worden uitgedeeld.

2024 is het jaar van de Groene Draak. Niet dat wij er in Nederland veel aan doen en sommigen weten het misschien niet eens.

In het correctiecentrum, het centrum voor kinderen met een dubbele beperking in Zhlobin, doet men er wel aan. We hebben in december kunnen zien dat men van werkelijk niets iets mooi kan maken. Elke keer staan wij er weer versteld van hoe creatief men is en hoeveel tijd men er aan besteedt. Misschien iets om van te leren?

REISVERSLAG MEI 2024

Lieve mensen,

Gaan we wel of gaan we niet naar Belarus deze keer. Zo ja, hoe gaan we dan? Welke route nemen we? Of moeten we maar thuisblijven deze keer gezien de vele beperkingen bij met name de grenzen en vliegroutes. We kozen er voor om toch te gaan met de auto. Vliegen met een grote omweg en de extra kosten was geen optie. Hoe rij je dan. Via Brest zoals altijd of, ook geadviseerd via Litouwen? Bij Warschau moesten we echt kiezen en we besloten via Litouwen te gaan. Wel 160 km omrijden dus minimaal 2.5 uur langer. We zullen jullie de slechte omstandigheden bij de grenzen onthouden. Met een beetje brutaliteit (heenreis) en hulp vanuit het ministerie in Minsk en weer wat brutaliteit (terugreis) konden wij beide keren de grenzen n 2.5 uur passeren. Maar wat de denken van hen die we beide keren bij de grens spraken en die tussen de 25 en 30 uur stonden te wachten bij deze grenspassages? Een groot drama voor hen. Maar nu op naar de projecten.

Het internaat in Chaltsch:

Goed en minder goed nieuws is er over het internaat te vertellen. Het goede nieuws is dat het internaat er bijzonder goed voor staat. Wanneer je over ter terrein loopt ziet alles er keurig verzorgd uit. Men krijgt nu voldoende financiën van de overheid om alles te realiseren. Men heeft wel te horen gekregen dat men alles wat met de landbouw te maken heeft moet afstoten. Het land is aan een kolchoz gegeven. Alle koeien moest men verkopen. Alleen wat groenten verbouwen op het eigen terrein is nog toegestaan. Toen wij begonnen was er geen vee. We hebben toen in overleg met de directeur melkkoeien gekocht, een melkmachine vanuit Nederland er heen gebracht. Als de dag van gisteren herinneren we ons nog dat het eerste melk van de stal door de sneeuw naar de keuken werd gebracht en de bewoners het dronken. Varkens, meststieren, schapen en paarden heeft de stichting daar in verloop van tijd kunnen kopen en veel landbouwmaterieel vanuit Nederland gestuurd. En nu is door de overheid besloten dat dit niet meer mag. Het was best wel goed om te zien dat veel bewoners op de landerijen werden ingezet als een soort bezigheidstherapie om te helpen bij het onkruid wieden en het binnenhalen van de oogst. Dat mag dus ook niet meer. Het enige dat men niet van de hand mag doen is de boomgaard die de stichting heeft aangelegd en het vorig jaar gekochte paard Rosa omdat dit afkomstig is van humanitaire hulp. Omdat men nu andere bezigheden voor de bewoners zoekt heeft men ons om redelijk veel creativiteit materiaal gevraagd. Dat hebben wij niet gedaan omdat wij niet plaatsvervangend bezig willen zijn na een besluit van de overheid. We zullen dus m.b.t. het internaat onze hulp minimaliseren. Dat hebben we deze reis ook gedaan. In de maand mei heeft men enorm veel last van muggen zowel buiten als binnen het gebouw. We hebben, omdat daar geen financiën voor beschikbaar werden gesteld, voor veel ramen horren kunnen kopen.

Hierdoor werd het voor met name de bedlegerigen wat aangenamer. Ook hebben we nog wat middelen voor de medische post en het verder opknappen van het terrein kunnen kopen. Tenslotte hebben we met de leiding van het internaat afgesproken dat zij zullen aangeven of, wanneer en waarom men onze hulp nog nodig heeft. Toch best wel emotioneel wanneer je na zoveel jaar min of meer afscheid neemt van iets dat van niets is gegroeid naar een mooi verzorgd internaat. We wachten de ontwikkelingen en hun hulpaanvraag verder af.

Het correctiecentrum: (school voor kinderen met een dubbele beperking)

Hoe anders is het bij dit centrum dat onder het ministerie van onderwijs valt. (Het internaat valt onder sociale zaken) Hier krijgt men niet die financiële steun die je zou kunnen verwachten. Een simpel voorbeeld. De overheid heeft aangegeven dat de vitrages weg moeten omdat die ongezond zouden zijn en vervangen moeten worden door lamellen. Geld wordt daarvoor niet beschikbaar gesteld. Gevolg: Ouders van één klas hebben deze toen zelf gekocht en de rest ??? Er komen steeds meer kinderen. Ook daar “moet men zich maar mee zien te redden”. Medewerkers kopen regelmatig van hun salaris om spullen voor het centrum te kopen.

Verbazingwekkend hoe opgewekt men is en je ziet gewoon dat men hart voor deze kinderen heeft. Wij zijn dan ook blij dat we voor dit centrum weer het nodige hebben kunnen betekenen. Ook al komt dat vaak op hetzelfde neer. Test- en leermateriaal, attributen voor de keuken(de kids moeten een warme maaltijd krijgen), opbergmogelijkheden voor al het materiaal en schoonmaakmiddelen. Bijna alles dit centrum, dat we nu 11 jaar steunen, hebben we dankzij jullie kunnen realiseren.

Het regionale ziekenhuis Zhlobin:

De laatste jaren heeft de stichting geholpen bij het opknappen van de kamers, douches en toiletten van het geboortehuis. Bij aanvang van dit project is afgesproken dat wanneer 2 eenheden zijn gerealiseerd, wij deze hebben gecontroleerd en na een offerte te hebben gekregen, de volgende 2 zullen volgen. Bij dit bezoek bleek dat de werkzaamheden door allerlei omstandigheden niet waren voltooid zodat wij geen materiaal hebben gekocht voor een vervolg. Helaas maar wij willen dat de giften die wij krijgen ook daadwerkelijk goed en volgens afspraak besteed worden.

De sociale dienst:

Het zoveelste naaiproject door deelnemers aan de dagopvang is onlangs afgerond. De stapels handdoeken die de deelnemers aan de dagopvang hebben gemaakt van de stof die de stichting heeft gekocht zijn overhandigd aan het internaat in Chaltsh. Zo snijdt het mes aan twee kanten. Wat de ene nodig heeft maakt de andere. Wat wil je nog meer. Al langere tijd heeft men gevraagd om een beamer voor diverse voorlichtingsbijeenkomsten. Deze keer hebben we één in Nederland geschonken gekregen en meegenomen. Nog dezelfde dag werd deze gebruikt. Kleine moeite groot gemak. We komen er steeds vaker achter dat er meer mensen bij deze sociale dienst aankloppen die onder de armoedegrens vallen. In dat opzicht zie je een parallel met ons land. Daar kent men echter geen subsidies, uitkeringen, anders dan dat men een beperking heeft, en dan nog ... Deze groep willen wij als stichting blijven steunen.

Zo hebben we deze keer in een supermarkt goederen kunnen kopen waarvan 40 voedselpakketten door medewerkers van deze dienst gemaakt en aan hulpbehoeften kunnen worden verstrekt. 65 kinderen, waarvan de ouders onder deze dienst vallen, gaan op 1 september voor het eerst naar school. Zij hebben een verplicht basispakket nodig. Wij hebben toegezegd dat de stichting deze pakketten zal kopen. Daarvoor hebben we jullie hulp gevraagd. € 41, 45 kost zo'n pakket. Dus wil nog wil helpen... Tenslotte hebben we materiaal gekocht voor diverse festivals, een soort bijeenkomst voor ouderen en mensen met een beperking, die georganiseerd wordt door deze sociale dienst. Omdat we, in verband met de diverse geografische schermutselingen en de gevolgen daarvan, niet weten wanneer de volgende reis is hebben we nu al beloofd om tijdens de komende jaarwisseling iets te doen voor de kinderen in de stad en regio Zhlobin. Sinterklaas kent men niet maar de Kerstman en zijn sneeuwwitje wel. Voor je het weet is het zover.

Individuele hulp:

Zoals we eerder schreven sturen we nog steeds stomamateriaal naar het ziekenhuis in Zhlobin. Rechtstreeks sturen mag weer niet maar wel via onze Belarussische ambassadeurs daar. Zij hebben een machtiging van onze stichting en weten hoe wij werken. Het blijft een vreemde administratieve wereld. Belangrijk is dat er ruim 70 stomagebruikers daar nu een aangenamer leven hebben. Gelukkig voor ons dat we in Nederland een “wegggooicultuur” hebben. Daardoor hebben we dit jaar al 10 pakketten van 10 kg verstuurd. Ieder pakket versturen kost €38.—waarvoor we ook sponsors zoeken om dit te kunnen blijven doen.

Anekdoten:

- Er komt een controlecommissie bij één van onze projecten en constateert dat er 2 gram van iets mist. Gevolg: De chef van deze locatie krijgt een straf opgelegd. Een tijdje later krijgt dezelfde locatie 2 kg ingevroren vlees waarbij, na te zijn ontdooid, blijkt dat er 350 gram te weinig is geleverd. Gevolg: Gewoon je mond houden!!
- Je zou toch denken dat de voetgangers, net als in Nederland, voorrang hebben. Hier is in Zhlobin toch een onderbord geplaatst waarop vermeld:
“Voordat u gaat oversteken even kijken of het voor u veilig is.”

EEN GESLAAGDE RUGZAKKENACTIE 2024

Lieve mensen,

Ja het is, **dankzij velen van jullie**, weer gelukt. Alle 65 kinderen die op 1 september voor het eerst naar school gaan en waarvan de ouders zelf niet het verplichte schoolpakket kunnen betalen, hebben er toch één gekregen. We hebben ervaren dat er een enorme betrokkenheid onder onze sponsors is om een dergelijk project succesvol te laten slagen.

Zoals ieder jaar organiseert dan de sociale dienst van Zhlobin, waar deze ouders en hun kinderen onder vallen, een feestelijke bijeenkomst en worden de rugzakken uitgereikt door de directeur van de sociale dienst, Viktor Kostikov. Hierbij wordt dan ook de lokale pers, tv en telegramkanaal uitgenodigd. De kinderen die vanuit de regio niet kunnen komen (afstand en financiën) krijgen hun pakket dan thuis of op de school waar ze heen gaan. Toch ook wel een hele organisatie daar maar het lukt altijd weer. Deze week kregen we de foto's en krantenknipsels van de uitreiking.

Maar dat is nog niet alles:

De rugzakkenactie was zo succesvol dat er meer donaties binnenkwamen dan die nodig waren voor alle 65 kinderen. We hadden natuurlijk een reservering voor een volgend schooljaar kunnen doen maar daar hebben we niet voor gekozen. In plaats daarvan hebben we voor een groep ouderen, al dan niet met een beperking, die ook onder de sociale dienst vallen, voedselpakketten gekocht. Hierover hebben we in ons laatste reisverslag geschreven. Eén van de ontvangers (re) heeft een videoboodschap ingesproken waarin ze iedereen die dit mogelijk maakte hartelijk wil bedanken. Voor beide projecten sluiten wij ons daarbij aan.

Individuele hulp:

We sturen nog steeds stomamateriaal naar het ziekenhuis in Zhlobin. Via welke route dit naar Belarus gaat is ons volslagen onduidelijk. Zelf kunnen we n.l. niet meer met het vliegtuig die kant op. Pakketten wel en dat is nu het belangrijkste zodat we nog steeds ruim 70 stomagebruikers daar kunnen helpen. 14 dozen van 10 kg zijn er dit jaar inmiddels verzonden. We houden ons dus aanbevolen wanneer iemand stomamateriaal over heeft.

REISVERSLAG DECEMBER 2024

Lieve mensen,

En weer hebben we een reis naar Belarus ondernomen. Voor het 31e jaar. En ja de onzekerheid blijft altijd weer hoe alles zal verlopen. We hebben heimwee naar de mogelijkheid om met het vliegtuig te kunnen gaan. Eén dag reizen en je was er. De sancties houden het nog steeds tegen. Dus de auto maar weer in. Ook daarbij worden we nu met sancties geconfronteerd. Auto verzekerd tot aan de grens met Belarus en dan stopt het. Hopen dat er in het stukje niemandsland niets gebeurt en direct bij binnenkomst een Belarussische verzekering afsluiten, gevolgd door een extra medische verzekering die, ondanks de eigen volledige dekking, toch moet worden afgesloten om je te kunnen aanmelden bij de immigratiedienst in Belarus. En tenslotte nog even de wegenbelasting voldoen en dan kunnen we onze weg na een oponthoud van 4.5uur vervolgen en onze energie in de projecten stoppen.

Het internaat in Chaltsch:

We schreven in mei van dit jaar dat het internaat er bijzonder goed voor staat. Dat is gelukkig nu nog steeds zo. Men krijgt op zich voldoende financiële middelen om bijna alles te kunnen doen. Bijna.....

Na een vrij uitvoerig gesprek hebben we afgesproken dat de stichting de grotere hulp gaat afbouwen maar zal blijven ondersteunen bij dat bijna.....

Daarbij moet je dan denken aan goederen die volgens de directie wel nodig zijn voor het welzijn van de bewoners maar dat men juist daarvoor bijna niets ontvangt.

Weten jullie het nog? Alle dieren moesten weg van het internaat. Alleen Rosa, het paard dat wij 2 jaar geleden kochten mocht van de overheid niet weg omdat die van humanitaire hulp kwam. Zij doet haar werk op het terrein en in de fruitboomgaard die verder weg ligt van het internaat. Maar Rosa is gegroeid en moest een nieuw tuig. Hoewel het niet direct aan de doelstelling van de stichting voldoet waren we nu wel genooddaakt om deze te kopen. Zij, Rosa dus, kan haar werk nu weer met plezier doen.

Op 3 december was het in Belarus de dag van de gehandicapten. In het internaat, waar momenteel rond de 370 bewoners vertoeven, gaven een 20 tal van hen een uitvoering met als titel "Verschillende talenten". Zang, dans, voordrachten, een circus nummer en ga zo maar door. Alles wat daarvoor nodig is wordt door de medewerkers voorbereid, gemaakt en uitgewerkt. Weken is men daarmee bezig. Dit kun je zien als een soort creatief bezig zijn waar iedereen enorm van geniet.

Het correctiecentrum: (school voor kinderen met een dubbele beperking)

Wij vielen ook hier met de neus in de boter omdat men de dag van de gehandicapten vierde. In tegenstelling met het internaat kunnen de kinderen niet zelfstandig voor hun ouders optreden en werden ze persoonlijk begeleid bij de uitvoering. Ook hier heeft de leiding, naast het eigen geschreven verhaal, alles zelf gemaakt. In feite van niets maakt men de mooiste decors. We begrepen dat de medewerkers soms zelf materiaal van huis meeneemt of koopt om het allesgoed te kunnen laten verlopen.

Maar naast het genieten hebben we ook weer moeten constateren dat het niet de gewoonste zaak van de wereld is dat men overal zomaar even geld van de overheid krijgt voor wat men nodig heeft. Hier merk je dan ook dat dit centrum onder een ander ministerie valt dan het internaat. Aan één van de belangrijkste zaken ontbreekt het altijd en dat zijn de schoonmaakmiddelen. We hebben gelukkig weer kunnen helpen.

Hoewel het correctiecentrum aan het maximum van haar capaciteiten zit moeten ze nog weer verplicht extra kinderen opnemen, testen e.d. Al het (test)materiaal ligt her en der in de verschillende kamers en neemt dus ruimte in.

Om dit probleem op te lossen hebben we een kastenwand gekocht en kan alles ordelijk worden opgeborgen. De opgewektheid tijdens hun (medewerkers) moeilijke werk valt ons elke keer weer op net zoals de betrokkenheid. Om daar een voorbeeld van te noemen laten we graag de foto zien van een muur in het centrum dat door de meest creatieve medewerkster, die ook de festivals organiseert, is beschilderd. Zo zien veel muren eruit die, ondanks de trieste omstandigheden van hen, de kinderen leermomenten geven om o.a. dieren te zoeken. Men is ook al weer volop bezig voor de komende feestdagen. We kregen onlangs een foto waarop te zien is wat de medewerkers weer van niets hebben gemaakt. Eén ding onderschrijft een goede samenwerking n.l.de kerstboom. Die had men niet. Gelukkig hebben we dat kunnen realiseren.

Het regionale ziekenhuis Zhlobin:

Zo (Links) was het in mei van dit jaar. Het werk was niet af dus een vervolg van de hulp kreeg men niet. Dat was de afspraak. Nu was het werk klaar en hebben we het materiaal voor de volgende kamer(s) gekocht. Inmiddels zijn er 13 kamers, douches en toiletten van het geboortehuis, waar zoals wellicht bekend alle vrouwen moeten bevallen, gerenoveerd. We kunnen rustig stellen dat, mede dankzij weer jullie hulp, de (toekomstige) moeders nu in mooi ingerichte kamers liggen, zich veilig kunnen douchen en de hygiëne aanmerkelijk is verbeterd. Tijdens het volgende bezoek bespreken we of en waar we het ziekenhuis of de dependances daarvan in de dorpen verder kunnen helpen.

De sociale dienst:

In de afgelopen 12 maanden hebben we onze projecten drie keer bezocht/geholpen. Met name bij de sociale dienst hebben we projecten die over het hele jaar verdeeld zijn. Tijdens dit bezoek heeft men de plannen voor 2025 toegelicht en gevraagd waarbij wij hen zouden kunnen en willen ondersteunen. Los van een aantal kleinere projecten hebben wij toegezegd dat wij zullen gaan helpen bij:

1. Het verstrekken van voedselpakketten.
2. Het verstrekken van cadeaubonnen aan grote gezinnen die besteed kunnen worden in een speciale winkel waar men alleen schoonmaak, wasmiddelen verkoopt (geen drank, levensmiddelen e.d.).
3. Zorgen dat de kinderen die dat voor het schooljaar 2025-2026 nodig hebben weer een gevulde rugzak krijgen.

Voor alle duidelijkheid: Het gaat om gezinnen en kinderen, waarvan de aantallen nu nog niet bekend zijn, die allemaal onder het minimum loon leven en onder deze dienst vallen. Hoewel we dat niet willen kunnen de hun namen en omstandigheden krijgen. Het is voor ons dus allemaal controleerbaar. Dat is het voordeel wanneer je alles zelf koopt zoals stichting doet.

Individuele hulp:

Wat eigenlijk op zich al een project is geworden is het opsturen van stomamateriaal naar het ziekenhuis in Zhlobin. Nog steeds niet rechtstreeks maar via onze ambassadeurs. We hebben dat inmiddels uitgebreid met kathettermateriaal. Dus beide artikelen zijn welkom. We krijgen regelmatig positieve berichten van de gebruikers die graag hun dankbaarheid willen overbrengen. Bij deze.

Transporten doen we allang niet meer. Je moet er ook niet aan denken wanneer een chauffeur met jouw goederen 5 dagen bij de grens staat. We hebben het zelf gezien. Beide kanten van de grenzen BY/Polen/Litouwen honderden, ja jullie lezen het goed, honderden vrachtwagens die staan wachten op ??? Een kennis van ons is mede daarom gestopt als vrachtwagenchauffeur. Onze stomapakketten zijn er bijna nog sneller en dan per post.

Al met al kunnen we weer terugkijken op een succesvolle reis die dankzij velen van jullie weer mogelijk werd gemaakt onder het motto “Waarom wij wel en zij niet”.

Namens hen, hartelijk dank allemaal.

Met vriendelijke groet, Kees Staal,

Coördinator van de stichting.